

ние се изказа и отъ Княза Пиеретински, до дѣго той бѣ при Зелено Дърво, на 16 Августъ. Азъ дълго време гдахъ прѣзъ далекогледа и, както се вижда, дѣйствиел свързката на височинитѣ излиза неприкѣсната, нѣ да не бравяме, че гледаме прѣзъ далекогледъ и отъ далечъ. Връщане се срѣщнахъ съ началника на щаба, графа Келлер, който е на мнѣние, че тѣй било, онѣй бяло, а трѣбова да нападнатъ турцитѣ. Съ началника на щаба дошелъ и нашъ контролеръ да се понагѣда на неприятеля макаръ и отъ далечъ и разказва между друго, че кѣмъ тѣхъ вѣрвеле са хове за турското намѣрение, да оставѣтъ Шибченската позиция, тѣй като войската имъ не можела да пренася студоветъ. Истина ли е това или не, нѣ за сега се оказа, че контролерина твърдѣ лошаво ѣзди, той начена, безъ всяка причинъ да дѣриа юздата на коня си, койго му отплати съ едритане; при това се малко удари и началника на щаба. Та сутрина се повика въ Габрово баталиона отъ Волинския полкъ, койго стоеше съ насъ на предишната позиция (дѣто е и на винската батарея) и, както казватъ, ще отиде и по нататѣкъ кѣмъ Търново; може да се прѣдполага, че подъ Елена работитѣ вървѣтъ лошо; мѣстото на Волинския баталионъ за втората дружина.

#### 24-ий НОЕМВРИЙ.

Цѣлата сутрина прекарахъ дома; искахъ да отидѣ кѣмъ генерала, нѣ той заминалъ за Шибка. По всичката позиция се разнесе слухъ, че подъ Елена не е добръ. Прѣждевременно разнасянитѣ слухове за това или онова събитие, по нѣ кой пѣтъ даже и съвсѣмъ за небивалото, за насъ не бѣхъ новина, ний се и неинтересувахме за источницитѣ имъ. Нѣкои пѣтъ такива новини служѣтъ за развлечение, повнамѣрватъ за какво да си поприказватъ, за да си поразмѣрдатъ устата, се колко и да е да имъ мине мѣка; ако пѣтъ излѣзе слуха лѣжовенъ, то никой му се и не кара. Той пѣтъ обаче, за крайно огорчение, извѣстията отъ Елена се оправдаха. Генерала се върна отъ Шибка и заповѣда да се съберѣтъ всички бригадни и дружинни командири кѣмъ